

శ్లో॥ ప్రాంతారే చంద్రమద్యే పునరపి వలయే పోదశావర్తపూరే
 లాహ్యే కంఠేరదేష్టే కమలదళయతే మూలమంత్రే ప్రయుక్తే ।
 పాణి త్రైలోక్యవశ్యం పురుషవశక్యతం మంత్రరాజేన రాజ
 మేత తత్త్వస్వరూపం ప్రథమపద మివం పాతు మాం పార్శ్వనాథ॥ x
 ఇతి మంత్రమహార్థవే పద్మావతీస్తోత్రాంతర్గతపద్మావతీస్తోత్రసంక
 శ్లోకీ నమస్తా ।

(ఈశ్లోకములను మార్వాళీదేశమున ఎందరో బ్రతులు నిత్యపారాయణ
 చేయుచు అభీష్టార్థములను నిడయుచుందురు. ఇది అద్వైతవ్యవస్థప్రదమ్.)

మహామృత్యుంజయమంత్రసంపుటిత

సూర్యార్ఘ్యదానవిధానమ్.

(అసాధ్యసర్వవ్యాధిహరత్రయచాకల్పము)

మావన:- సృష్టిసారంభమున బ్రహ్మదేవుడు నకలతీవులతో
 మృత్యువునుకూడ సృజించి 'అయువు చెల్లిన నకలతీవుల ప్రాణములను
 హరించుట నీవృత్తి' యని మృత్యుదేవత కాజ్ఞాపించెను. అప్పు డామృ
 త్యువు నిజశరీరముతో అయువుచెల్లిన తీవులవద్దకు ప్రాణములను హరిం
 చుటకై వచ్చుచుండెను. కాని అయుధములతోకొందరు, ఇష్టదేవతామంత్ర
 జపహోమార్చనాదులతో కొందరు మృత్యువును దరికి జేరనీయక కొట్టుచు
 ఉచ్చాటన చేయుచుండిరి. అప్పు డామృత్యువు బ్రహ్మకడకేగి పెద్దపెట్టున
 నేర్చుచు జరిగినది చెప్పుచుండగా బ్రహ్మ తన దోసిలియైగ్గి ఆ మృత్యు
 దేవతయొక్క కన్నీటిని బట్టి భూమిపై చల్లగ ఆ కన్నీటివలన తడిసిన
 ఇసుకరేణువులనుండి అనుభ్యాకములైన భయంకరవ్యాధులు బద్ధమిచ్చెను.
 ఆవ్యాధులను మృత్యుదేవతకు సేవకులుగ నియమించి కొన్నిరోగములు
 వ్యత్యక్షముగ కనబడినను మృత్యువుమాత్రము కంటికి కనపడకుండునట్లు
 వర మనుగ్రహించెనని పురాణవాణి.

ఏది తప్పినను జన్మించిన జీవులకు మృత్యువు తప్పదు. కాని తన ప్రయత్నమువలన ప్రతిజీవికి 100 అవమృత్యువులు దాటగలవు. కాల మృత్యువును మణిమంత్రాదదాదులుకూడ తప్పించలేవు. పరివారమైన శ్లోకికోటిద్వారా మృత్యువు ప్రాణములను గొనుచున్నది.

నేడు ప్రాచీనాధునిక వైద్యగ్రంథరాజములలోమూడ కనబడని పేరు లేని అనేకభయంకరవ్యాధులు అమూల్యములైన ప్రాణములను మృత్యు భవతకు నై వేద్యము పెట్టుచున్నవి. నేడు ఎట్టి ఐశ్వర్యభోగములున్నను నుపైదు మెతుకులకు నోచుకొనక దీర్ఘకాలము మంచమున ప్రుగ్గుచు పనోనిబ్బరమును కోల్పోవుచు దుస్సహనీకదుష్టవ్యాధిపీడితులై కాలమును నిష్క్రమింపగా రెండరో గల రనుట యతిశయోక్తికాదు. ఎట్టి అసార్య భోగములైనను శారాతపీయ కర్మవిపాక మహర్షవాదులయందు మంత్ర విశిష్టలు గలవు. అవి మహర్షిప్రణీతములు; అచరణసాధ్యములుగాన జన్మికర్మజన్యసాధ్యవ్యాధులనుండివిముక్తి నంది వెంటనే పరిపూర్ణారోగ్య యును పొందుటకు మహామృత్యుంజయమంత్రసంపుటిత తుక్రిదార్ప్యదాన ముస్కారవిధి సర్వోపయుక్తమని, అవశ్యాచరణీయమని యించి అప్రస్తుతము కాదని భావించి ఇందు పొందుపరచితినిగాన వ్యాధివీర్యత ననుసరించి అవసరమైనన్ని రోజులు తఱచిదిని ఋత్విజునిచే చేయించుకొని రోగవిముక్తులై సత్వరమే పరిపూర్ణారోగ్యభాగ్యమును పొంది ముఖింతురు గాక. అర్హులైనవారు స్వయముగ చేసుకొనవచ్చును.

మరియు 'అదిక్యో రుద్ర ఏవ' అని విద్యారణ్య భట్టభాస్కరీయారు లో చెప్పబడినదిగాన అదిత్యుడు రుద్రుడే యగుటవలన సుహృమృత్యుం జయమంత్రసంపుటికరణముతో తుక్రిదార్ప్యదానముస్కారవిధి సత్వర సత్ఫలప్రదమనుట నిర్వివాదము. 'అరోగ్యం భాస్కరా దిచ్ఛేత్'.

∴ సర్వరోగహరస్త్రిచార్ఘ్యః :-

హేమాద్రా, కర్మవిపాకే :-

- శ్లో॥ ఉద్యన్నద్యేతి మంత్రోఽయం పౌరః పాపప్రణాశనః ।
 రోగఘ్న శ్చ విషఘ్న శ్చ భుక్తిముక్తిఫలప్రదః ॥ ౧
- వైత్రిప్య రోగనాశాయ ఖ్యాతో లోకహితాయ చ ।
 ఏతేనాదితో దేవ స్త్రిచమంత్రేణ భాస్కరః ॥ ౨
- ఏతేనైవ విధానేన న్యాసపూర్వక్రమేణ చ ।
 హస్తయో ర్ఘ్నసయే మూర్ధ్ని పాదనాభిముఖే తథా ॥ ౩
- చక్షుషోః కవచం చాత్ర పాదస్యాది పదై ర్ఘ్నసేత్ ।
 'ఉద్య' స్తక్షిణహస్తే వై 'అరోహన్' వామహస్తతే ॥ ౪
- తదైవ 'హృద్రోగ' హృది సూర్యోఽజ్ఞానాత్వభామయాత్ ।
 'హరిమాణం' మూర్ధ్ని భాను ద్భాం భూతా త్సర్వకోఽవతు ॥ ౫
- 'కురేఘ' క్షిప్య పాదే చ గమనా దవతాద్ధరిః ।
 'రోపతాకాసు' వామే తు రక్ష పూషా త్వభామయాత్ ॥ ౬
- 'అథో' నాభ్యాం మహారోగా త్స్వర్ణగర్భోఽనిరక్షతు ।
 'హరిమాణం' ముఖం జిహ్వం మిరీచి ర్మమ రక్షతు ॥ ౭
- 'ఉదగా' ద్దక్షనేత్రం చ వామం 'విశ్వేన' రక్షతు ।
 'ద్విషస్తం' కవచం మేస్తు మేలోమాన్యర్కరక్షతు ॥ ౮
- విద్యేషణా 'న్మో' అహం'మాం రక్ష త్వస్త్రిణ భాస్కరః ।
 ఏవం యః కురుతే న్యాసం ద్వాదశం రోగనాశనమ్ ॥ ౯
- సర్వపాపవినిర్ముక్తః సర్వోపద్రవవర్జితః ।
 ఉపచారాదికం కుర్యా ద్గంధపుష్పై స్సస్వశక్తితః ॥ ౧౦
- పాదార్థఋక్త్యుచేనైవ ద్విరాపృత్వా విరోమతః ।
 దద్వా దర్ఘ్యం విలోమేన చానులోమే పువః పునః ॥ ౧౧

యోఽర్హ్యం వై తామృతాశ్రేణి పరిదహతి సహస్రకం ।
 శతం వా ఖానువారేషు విప్రా స్త్వాదశ ఖోజయేత్ ॥ ౧౨
 రోగా దృవతి విద్యుత్ సర్వశత్రూన్ ఆయే చ్చ సః ।
 చతుర్వింశతి వాఽష్టైర్జ్యే శ్చ యోఽర్హయే ద్వాసు మన్వహం ॥ ౧౩
 సర్వరోగవినిర్ముక్తో ద్వేషిణ శృమయేత్తు సః ।
 పుత్రభార్యవతూనాం చాప్యారోగ్యం సర్వదా లభేత్ ॥ ౧౪
 శ్రీయం ప్రాప్నోతి విషలాం బ్రహ్మ ప్రాప్నోతి త్యనామయః ॥

భా:- 'ఉద్యన్నద్య' యను ఈ పౌరమంత్రము పాపహరము, రోగఘ్నము, విషహరము, ఇహపరఫలప్రదము, లోకహితార్థము. సర్వవ్యాధినాశనార్థమై, ఈ శ్రుత్యచమంత్రము సర్వోపయుక్తమని నిఖ్యాతి జెందినది. ఉత్తప్రకారము ఉపచారాదికమును, న్యాసములను తచరించవలెను. సర్వపాపవినిర్ముక్తము, సర్వోపద్రవవర్జితము నగు ఈ విధానము పాదార్థముత్క్రీడంతో అనుబోమ విలోమములతో ఉత్తప్రతి సుక్తమంత్రముల సుచ్చరించుచు రాగిపాత్రతో రక్తగంధపుష్పాక్షతలచే నీయిగాని, నూరుగాని, 24గాని అర్ఘ్యములను అదివారములయందు ఇవ్వవలెను. ఏమ్మట పండ్రెండుగురు విప్రులకు ఖోజనము పెట్టవలెను. ఇట్లు నీసినవారు సమస్త అసాధ్యరోగములనుండి విముక్తులగుదురు. మరియు నను ద్వేషించువారు మిత్రు లగుదురు. తన పుత్ర కళత్ర వశ్యాదులకు నాడ ఆరోగ్యము ప్రాప్తించును. రోగరహితులై మహదైశ్వర్యవంతులై హంతమున బ్రహ్మపదమును పొందుదురు.

ఉద్యన్నేతి శ్రుత్యచం నమ్యక్ మహామృత్యుంజయేన తు ।
 సంపుట్య సూర్యస్యాద్వైణి నమస్కారాన్ తథైవ చ ॥ ౧
 యే తుర్వన్తి సదా భక్త్యా ముచ్యంతే తే మహారుషైః ।
 ఆరోగ్యాదుర్వైభవాదీన్ ప్రాప్నువంతి న సంశయః ॥

భా:- మహామృత్యుంజయమంత్రసంపుటికరణముతో 'ఉద్యన్నద్య' తును త్ర్యుచవిధానముగ సూర్యదేవతకు అర్ఘ్యములనుగావి, నమస్కారములనుగావి (విడివిడిగా) ఎవరు భక్తితో చేయుదురో వారు మహారోగములనుండి విముక్తిజెంది ఆయురారోగ్యైశ్వర్యములను పొందుదురు; సందేహములేదు.

—: మా ధ వ భ ట్ల కృ త తా రి కా: :—

శ్లో॥ అవృత్తి రేకా ప్రక్షేపా చతుర్వింశతి రీరితా ।

తానతీభి స్తతైకా స్యా త్తావద్భి స్త్వింశత్యు గృహేత్ ॥

తావద్భిరేవ లఘుభి రేకోర్ఘ్యః పరికీర్తితః ।

షట్పస్తక్యధికైః పంచశతై రంశః ప్రకీర్తితః ॥

(576 అర్ఘ్యములు)

యై ర్మైత్రాస్తభి శ్చగ్నిచంద్రై స్సగణితో లఘుః ।

(13824 అర్ఘ్యములు)

లక్షత్రయేణ విదివ దేవింశత్సహస్రతైః ॥

షట్పస్తక్యధికై స్సప్తశతై రర్ఘ్యః పరికీర్తితః ।

(321776 అర్ఘ్యములు)

ఏకోనాశీతిలక్షై ర్ద్విషష్టిమితసహస్రతైః ॥

మహద్ధ్యౌత్ర చతుర్వింశ త్యధికై స్తత్యై ర్గృహేత్ ।

(768224 అర్ఘ్యములు)

ఇత్యాదయో బహవః సంతి ।

అన్యథా:—

శ్లో॥ రసద్దుసంయుతక్షేపై రావృత్తిః పరికీర్తితా ।

అవృత్తిః । (అర్ఘ్యములు 86)

యుగాష్టవాచంద్రై స్తై రంశోపకృత ప్రకీర్తితః ॥

(1584 అర్ఘ్యములు) అంశ । ఇత్యాదయః ।

(పై రెండు పక్షములలో ఏదో ఒక పక్షమున చెప్పబడిన సంఖ్యను గ్రహించి వ్యాధీశీలత వనువరించి అవృత్తిగాని, అంశగాని లేక ఇంకను హచ్చుగాగాని చేయవచ్చును.)

మహామృత్యుంజయమంత్రసంపుటిత

త్ర్యుచార్వ్యదానకల్పః

అచమ్య జేతకాలా సంకీర్త్య గోత్రనామాదీనుచ్చార్చ్య
మమ (యజమానస్య) సకలగ్రహచారదుష్టాదిష్టపరిహారార్థం
మమ (యజమానస్య) ఇహజన్మని జన్మాంతరేషు కృత
కాయిక వాచిక మానసికాది సమస్తపాతకవశాత్ (యజమా
నస్య) మమ జేహే సముత్పన్న ఉత్పత్త్యమాన సమస్త
అసహ్యరోగనివృత్త్యా దీర్ఘాయురారోగ్యప్రాప్త్యర్థం (కారా
గారవాసాదిపా) ప్రబంధనివృత్త్యర్థం) మమ (యజమానస్య)
తవచ్చరీరావిరోధేన (అముక) రోగస్య సమూలనాశద్వారా
ప్రప్రమేవ పరిపూర్ణారోగ్యప్రాప్త్యర్థం అపమృత్యుపరి
హారద్వారా ఆయురభివృద్ధ్యర్థం శుక్తి స్మృతి పురాణోక్త
సత్ఫలప్రాప్త్యర్థం క్షిప్రారోగ్యకామః మిత్ర రవిసూర్య భాను
భగ వూష హిరణ్యగర్భ మరీచ్యాదిత్య సవిత్రగ్ధాత
ప్రీతయే సంభవద్భి ర్ద్రివ్యై సంభవద్భిః పద్భైః సంభ
వతా నియమేన చతుర్దశప్రణవగ్రథిత మహామృత్యుంజయ
మంత్రసంపుటిత ఉద్యన్నద్యేతి త్ర్యుచార్వ్యదానాని (నమ
స్కారాన్) కరిష్యే ।

తతః గణపతిపూజా కృత్వా భూశుద్ధ్యాదీనం కుశ్యాత్ ।

పూర్వోక్త = పీఠ్యర్థం చతుర్దశప్రణావగ్రాథిత మహా
మృత్యుంజయమంత్రసంపుటిత త్ర్యుచాప్యదానాని (నమస్కా
రాన్) కరిష్యే ।

గోమయలిప్తభూమూ సర్వతోభద్రమంజలం వా శాలి
చూర్ణేన అష్టదశపద్మం వా విలిఖ్య । తత్ర తామ్రపాత్రిం
నిధాయ, తిలః తామ్రపాత్రే రక్తచందనేన ద్వాదశదశపద్మం
విలిఖ్య, తద్దిశేషు పాగరభ్య మిత్రి రవి సూర్య భానుఖగ
పూష హిరణ్యగర్భ మరీచ్యాదిత్య నవిత్రర్క భాస్కరాఖ్య
ద్వాదశాదిత్యనామాని నమోంతాని రక్తచందనేన విలిఖేత్ ।

(ఒకరాగివశ్యములో రక్తచందనముతో 12 దశములుగల పద్మమును
వ్రాసి ఆ 12 దశములయందు మిత్ర రవి సూర్య భాను ఖగ పూష హిర
ణ్యగర్భ మరీచి అదిత్య నవితృ అర్క భాస్కర అను 12 నామములను
రక్తచందనముతో నమోంతములుగా విభజించి వ్రాయవలెను.)

తత్ర అరుణాఖ్య సారథి మహామృత్యుంజయం మిత్రాది
ద్వాదశాదిత్యాంశు వ్యాహృతిపూర్వకం తత్తస్మంత్రే
రావాహయేత్ ।

తద్యథా :- ఓం భూర్భువస్సువః । అరుణ మావాహయామి
స్థాపయామి పూజయామి ।

—: అథ అరుణపూజా :-

భో! గణపతే! త్వదాజ్ఞయా అరుణపూజాం కరిష్యే ।
శ్లో! వినతాతనయో దేవః కర్మసాక్షి సురేశ్వరః ।
సప్తాశ్వ సప్తరజ్జశ్చ అరుణో మే ప్రసీదతు ।

అథ ధ్యానమ్ :-

శ్రీ రజ్జవేరికశాపాణిం ప్రసన్నం కశ్యపాత్మజమ్ ।

సర్వాభరణదీప్తాంగ మగుణం ప్రణమామ్యహమ్ ।

ఇతి ధ్యాత్వా ।

అరుణాయ నమః, ఆననం సమర్పయామి । అనూరవే నమః, అర్ఘ్యం । కశ్యపాత్మజాయ నమః, ఆచమనం । కశాపాణయే నమః, స్నానం । రవిసారథయే నమః, వస్త్రం । ఉదయప్రభాయ నమః, ఉపవీతం । రవిరథగామినే నమః, గంధం । రక్తవర్ణాయ నమః, ఆక్షతాన్ । అదితీసూనవే నమః, ఆభరణమ్ । వినతాతనయాయ నమః, పుష్పాణి ।

ఓం అరుణాయ నమః । అనూరవే, వినతాసుతాయ, కర్మసాక్షిణే, సురేశ్వరాయ, సప్తశ్వాయ, సప్తరజ్జవే, కశాపాణయే, వేరిహస్తాయ, ఉదయప్రభాయ, రవిరథగామినే శ్రీ రక్తపుష్పాక్షతైః పూజయామి ।

ఓం కర్మదత్తాయనమః, ధూపం । రక్తవర్ణాయ నమః, పూ । అరుణాయనమః, నైవేద్యం । అరుణప్రభాయ నమః, తాంబూలమ్ । బ్రహ్మజ్యోతిషే నమః, నీరాజనం । వినతాతనయాయ నమః, పుష్పాంజలిమ్ । కశ్యపాత్మజాయ నమః, బిందక్షిణం । గరుడాగ్రజాయ నమః, నమస్కారాన్ ।

అనయా పూజనయా అరుణః ప్రీయతామ్ । అరుణ ప్రసాదం శిరసా గృహ్లామి । ఇత్యరుణపూజా ।

తతః మహా మృత్యుంజయమగ్రతః మృత్యుంజయ హవాహయేత్ ।

మంత్రో యథా :- ఓం హం ఓం జాం ఓం సః ఓం భూః
 ఓం భువః ఓం స్వః ఓం త్ర్యంబకం యజామహే ।
 సుగంధిం పుష్టివర్ధనమ్ । ఉద్వారుకమివ బంధనా
 నృత్యోర్ధ్వక్షయ మామృతాత్ । ఓం స్వః ఓం
 భువః ఓం భూః ఓం సః ఓం జాం ఓం హం ఓం
 స్వాహా ॥ ఓం భూర్భువస్సువః । మహామృత్యుంజయం
 సాంగం = మహామృత్యుంజయ మావాహయామి ।
 (ఇతి పద్మమధ్యే ఆవాహయేత్)

తతః ద్వాదశాదిత్యాన్ । తద్యథా :-

ఓం భూర్భువస్సువః । ఓం హ్రీం ఉద్యన్నద్యమిత్రీ
 మహః । మిత్రీ మావాహయామి । ఏవం క్రమశః ద్వాదశా
 దిత్యాన్ ద్వాదశదశేష తత్తస్మంత్రై రావాహ్య ।

భో ! అరుణ ! త్వదాజ్ఞయా మిత్రరవి = భాస్కరాఖ్య
 ద్వాదశాదిత్యపూజాం కరిష్యే ।

మం ॥ ఓం ఘృణి స్సూర్య ఆదిత్యో న ప్రభావాత్యక్షరమ్ ।
 మధుక్షరం చైతద్రసమ్ । సత్యం వై తద్రస మాపాత్యో
 శీరసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోమ్ ॥ ఇత్యా
 వాహ్య ।

తతః ప్రాణప్రతిహం కుర్యాత్ ।

ఓం ధ్యేయస్సదా సవిత్తమండలమధ్యవర్తి

నారాయణ స్సరసిజాసనసన్నివిష్టః ।

కేయూరవాన్ మకరకుండలవాన్ కిరీటీ

హరి హిరణ్మయవపు ర్భృతశంఖచక్రః ॥

ఆసత్యేన, భాస్కరాయ విద్మహే, ఘృణి స్సూరియ,
అదిత్యో వా ఏష ఇతి మంత్రైః, తత్సవితురితి గాయత్ర్యా
ఓం హోం ఉద్యన్న ద్యేతి మంత్రైశ్చ ధ్యాత్వా ।

మృత్యుంజయాయ రుద్రాయ నీలకంఠాయ శంభవే ।
అమృతేశాయ శర్వాయ మహాదేవాయ తే నమః ॥

మృత్యుంజయశహితమిత్రవి = భాస్కరేభ్యో నమః ।
ధ్యాయామి । ధ్యానం సమర్పయామి త్యాది పురుషనూక్త
విధానేన షోడశోపచారపూజాం కుర్యాత్ ।

(వైవర్తరముగ అవాహనదేవీ ప్రాణప్రతిష్ఠానంతరము పురుష
నూక్తవిధానముగ షోడశోపచారపూజను చేయవలెను.

తతః ఆర్యాద్వాదశకేన అదిత్యహృదయేన మహా
సౌరేణ అమృతేశేతుకమంత్రైశ్చ రవిస్తోత్రైః తనసహస్రినా
మభిః రుద్రాధ్యాయేన అంభస్యసారేత్యనువాకేన తత్త
దధానుసంధానపూర్వకం సాష్టాంగ మాదిత్యం సహస్రి
కృత్వః ప్రణమేత్ । అథవా యథాశక్తి యథావకాశం
ప్రణమే దితి ।

తతః ఉపవిశ్య-

పూర్వోక్త = వీర్యర్థం సూర్యార్ష్యప్రదానాని
కరిష్యే ।

తతః మహామృత్యుంజయ త్ర్యుచమంత్రీ న్యాసాదికం
కుర్యాత్ ।

-: మహామృత్యుంజయమంత్రోల్లక్షణమ్ :-

వసిష్ఠకల్పే :-

శ్లో॥ ప్రణవాస్తే ప్రసాద శ్చ మృతిహరక ఏవ చ ।

తూరాది వ్యాహృతయ శ్చ త్ర్యంబకేతి చ ఋక్ తతః ॥

ఏవరేణా త్రిదీపం త ద్వత్తవ్యం వ్యాహృతిత్రయం ।

స్వాహంతే మనురేషోఽత్ర శుక్రేణారాదితః పురా ॥

మహామృత్యుంజయ ఇతి త్రిషు లోకేషు విశ్రుతః॥

మంత్రో యథా :-

అస్య శ్రీ మహామృత్యుంజయమంత్రోరాజశ్చ ।

మిత్రావహణపుత్రో వసిష్ఠః॥౧౫౬॥ అనుష్టుప్ ఛందః । మహా

మృత్యుంజయో జేవతా । ఓం దీపా । హ్రాం శక్తిః ।

త్ర్యంబక మితి కీలకమ్ । మమ (యజమానస్య) అముక

అసాధ్యోగనివారణార్థే త్క్రియసంపుటికరణే వినియోగః ।

ఓం హ్రాం త్ర్యంబకం అంగు = హృదయాయ నమః ।

ఓం జాం యజామహే । తర్జసి = శిరసే స్వాహా ।

ఓం సః సుగంధిం పుష్టివర్ధనం । మధ్యమా = శిఖాయై వషట్ ।

ఓం భూః ఉర్వామివ బంధనాత్ । అనామికా = కవ

చాయ హుం ।

ఓం భువః మృత్యోర్ముక్షీయ । కసిష్ఠికా = నేత్రత్రయాయ

నామక్ ।

ఓం స్వః మామృతాత్ । కరతలకర = అస్త్రాయ ఫట్ ।

భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః । ధ్యానమ్ :-

శ్లో॥ హస్తాభ్యాం కలశద్వయామృతరసై రాప్లావయన్తం శిరో
ద్వాభ్యాం తౌ దధతం మృగాక్షవలయం ద్వాభ్యాం
వహన్తం పంచమ్ ।
అంకస్య స్తకరద్వయామృతఘటం కై లాససంస్థం శివం
స్వస్థాంభోజగతం నవేందుమకుటం దేవం శ్రీనేత్రం భ తీ ॥

∴ ద్వాదశాంగన్యాసః ∴

అస్యశ్రీ ఉద్యన్నద్యేతి త్ర్యుచస్య, కణ్వాపుత్రః ప్రసక్త
ణ్విఋషిః । సూర్యో దేవతా । అనుష్టుప్ ఛందః । త్ర్యుచా
ర్వదానే (నమస్కారే) న్యాసే వినియోగః ।

- ఓం ఉద్యన్ । మిత్రాయ నమః । ఇతి దక్షిణపాదే ।
- „ ఆరోహన్ । రవయే నమః । వామపాదే ।
- „ హృదోగ్రం । సూర్యాయ నమః । హృదయే ।
- „ వారిమాణం । భాననే నమః మూర్ధ్ని ।
- „ శుకేషు । ఖగాయ నమః దక్షిణపాదే ।
- „ రోపణాకాను । పూర్ణే నమః । వామపాదే ।
- „ అభో । హిరణ్యగర్భాయ నమః । నాభా ।
- „ వారిమాణం । మరీచయే నమః । ముఖే ।
- „ ఉదగాత్ । ఆదిత్యాయ నమః । దక్షిణనేత్రే ।
- „ విశ్వేన । నవిత్రే నమః । వామనేత్రే ।
- „ ద్విషన్తం । అర్కాయ నమః । కవచే ।
- „ మో అహం । భాస్కరాయ నమః । అస్త్రాయ ఫట్ ।

(ఈ మంత్రసదములచే ఆయా అవయవములను ఒకపుష్పముగా స్పృశించవలెను.)

షడంగన్యాసః :-

ఉద్యన్నద్య = దివమ్ । అంగుష్ఠాభ్యాం నమః = హృదయాయ నమః ।

హృదోగ్రం = నాశయ । తర్జనీ = శిరసే స్వాహా ।

శుకేషు = సుదద్యసి । మధ్యమా = శిఖాయై వషట్

అథోహరి = నిదద్యసి । అనామికా = కవచాయ వసుం

ఉదగాత్ = సహ । కనిష్ఠికా = నేత్రత్రయాయ వాషట్

ద్విషస్తం = రథమ్ । కరతలకర = అస్థ్రాయ ఫట్ ।

ఇత్యర్ధర్చశః । షడంగతః ।

భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః । ధ్యానమ్ :-

శ్లో॥ తేజోరాశి శ్చియాయుక్త స్తప్తకాంచనసన్నిధిః ।

కిరీటీ పద్మనేత్ర శ్చ పద్మరాగవిభూషితః ॥ ఇతి ధ్యాత్వా ।

తతః ఉక్త మంత్రైః రక్తగంధ రక్తపుష్ప రక్తాక్షతైః
తామ్రపాత్రాభోదకేనాఘ్నిశి దద్యాత్ ।

తత్రతాదా-

శ్లో॥ గణాధిప ! సురాధ్యక్ష ! చింతామణిగణేశ్వర ।

సిద్ధిదాయక ! విఘ్నేశ ! గృహాణార్ఘ్యం సమోఽస్తు తే ।

శ్రీమహాగణాధిపతయేనమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । ఏవంతిః

శ్లో॥ రజ్జువేరికశాపాణే ! కాశ్యపే ! గరుడాగ్రజ !

అర్ధిసూతారుణస్వామిన్ ! గృహాణార్ఘ్యం సమోఽస్తు తే ।

అరుణాయ నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । (ఏవం త్రిః)

శ్లో॥ ఏహి సూర్యసహస్రాంశో తేజోరాశే జగత్పతే ।
అనుకంపయ మాం భక్త్యా గృహాణార్ఘ్యం సమోఽస్తుతే ॥
సంజ్ఞాచాయా సమేత సూర్యనారాయణపరబ్రహ్మణే
సమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । (ఏవం త్రిః)

∴ ప్రార్థనా :-

మం॥ ఓం ఉద్యన్నద్య మిత్రమహః । సవత్సాన్ మే అసీ
నశః । దివై నాన్ విద్యుతాజహి । నిమోఽచన్నధరా
స్కృధి । ఉద్యన్నద్య వినో భజ । పితా పుత్రేభ్యో
యథా । దీర్ఘాయుత్వస్య భేషణే । తస్య భేహి సూర్య ।
ఉద్యన్నద్య = ద్విషతే రథమ్ । ఇత్యేతై రత్మైః
ప్రార్థయేత్ ।

∴ అథ పాదశః :-

ఓం హాం ఓం జాం ఓం సః ఓం భూః ఓం భువః ఓం స్వః ।
ఓం త్ర్యంబకం యజామహే । సుగంధిం పుష్టివర్ధనమ్ ॥
ఉర్వారుకమివ బంధనా నృత్యో దృక్షీయ మామృ
తాత్ ॥

ఓం స్వః ఓం భువః ఓం భూః ఓం సః ఓం జాం ఓం హాం
ఓం స్వాహా ॥

ఓం హాం ఉద్యన్నద్యమిత్రమహః । హాం ఓం ఓం హాం =
ఓం స్వాహా । మిత్రాయ సమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి ।
(సమస్కారాన్ సమర్పయామి) 1
(అర్ఘ్యములైనను, సమస్కారములైనను చేసుకొనవచ్చును.)

- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం హీం । ఆరోహ స్మృత
 శాం దివమ్ । హీం ఓం । ఓం వశాం = ఓం స్వాహా ॥
 రవయే నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 2
- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం హూం । హృద్యోగం
 మమ సూర్య । హూం ఓం । ఓం వశాం = ఓం
 స్వాహా । సూర్యాయనమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 3
- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రైం । హరిమాణః
 నాశయ । హ్రైం ఓం । ఓం వశాం = ఓం స్వాహా ।
 భానవే నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 4
- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం వశాం । శుకేషు మే
 హరిమాణం । వశాం ఓం । ఓం వశాం = ఓం
 స్వాహా । ఖగాయ నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 5
- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రిః । రోషణాకాసు
 దధ్మసి । హ్రిః ఓం । ఓం వశాం = ఓం స్వాహా ।
 పూష్టే నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 6
- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రిం । ఆఘో హరిద్రావేషు
 మే । హ్రిం ఓం । ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । హిరణ్య
 గర్భాయ నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 7
- ఓం వశాం = ఓం స్వాహా । ఓం హీం । హరిమాణం
 నిదధ్మసి । హీం ఓం । ఓం వశాం = ఓం స్వాహా ।
 మరీచయే నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 8

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రీం । ఉదగాదయ
మాదిత్యః । హ్రీం ఓం । ఓం హౌం = ఓం
స్వాహా । ఆదిత్యాయనమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 9

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రీం విశ్వేన సహసా
సహ । హ్రీం ఓం । ఓం హౌం = ఓం స్వాహా ।
సవితే నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 10

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రీం । ద్విషంతం మమ
రథయన్ । హ్రీం ఓం । ఓం హౌం = ఓం స్వాహా ।
అర్కాయ నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 11

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రీః । మో అహం
ద్విషతే రథమ్ । హ్రీః ఓం । ఓం హౌం ఓం
స్వాహా । భాస్కరాయ నమః । అర్ఘ్యం సమర్ప
యామి । 12

ఇతి పాదశః ।

∴ అ థార్థ ర్చన శః ∴

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఇతి మహామృత్యుంజయమంత్రః
పూర్వవత్ ।

ఓం హ్రీం హ్రీం । ఉద్యన్నద్య = ఉత్తరాం దివమ్ ! హ్రీం
హ్రీం ఓం । ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । మిత్ర
రవిభ్యాం నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 13

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హూగ్రిం హ్రైం ।
హృదోగం మమ = నాశయ । హ్రైం హూగ్రిం ఓం ।
నూర్యభానుభ్యాం నమః । అర్ఘ్యం స మి । 14

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హౌగ్రిం హ్రీః । శుకేషుమే =
సుదధ్మసి । హ్రీ హౌగ్రిం ఓం । ఓం హౌం = ఓం స్వాహా ।
ఖగపూషభ్యాం నమః । అర్ఘ్యం సమ = మి । 15

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హౌగ్రిం హీం । అథోహరిద్రీ =
నిదధ్మసి । హీం హౌగ్రిం ఓం । ఓం హౌం = ఓం
స్వాహా । హీరణ్యగర్భ మరీచిభ్యాం నమః । అర్ఘ్యం
సమర్పయామి ॥ 16

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హూగ్రిం హ్రైం । ఉద
గాదయ = సహసా సహ । హ్రైం హూగ్రిం ఓం ।
ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఆదిత్యసవిత్తుభ్యాం
నమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 17

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హౌగ్రిం హ్రీః । ద్విషన్తం
మమ = ద్విషతే రథమ్ । హ్రీః హౌగ్రిం ఓం ।
ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । అర్కభాస్కరాభ్యాం
నమః । అర్ఘ్యం స = మి । 18

ఇత్యర్ధర్చశః ।

∴ అ థ ఋ క్ శః ∴

ఓం హౌం = ఓం స్వాహా । ఓం హౌగ్రిం హీం హూగ్రిం హ్రైం ।
ఉద్యన్నద్య = నాశయ ।

ఓం హ్రీం హూం హీం ఓం । ఓం హాం = ఓం స్వాహా,
మిత్రరవిసూర్యభానుభ్యాం నమః । అర్ఘ్యం సమర్ప
యామి । (ఏవమేవ మహామృత్యుంజయుమంత్రః
సర్వత్ర)

ఓం హాం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రీం హ్రాః హ్రం హ్రీం ।
శుకేషు మే = నిదర్శసి ।
హీం హ్రీం హ్రీః హ్రీం ఓం । ఓం హాం = ఓం
స్వాహా । భగవూషహిరణ్యగర్భమరీచిభ్యాం నమః ।
అర్ఘ్యం సమర్పయామి । 20

ఓం హాం = ఓం స్వాహా । ఓం హూం హ్రీం హ్రీం
హ్రీః । ఉదగాదయ = ద్విషతే రథమ్ ।
హ్రీః హ్రీం హ్రీం హూం ఓం । ఓం హాం = ఓం
స్వాహా । ఆదిత్య సవిత్రీర్కభాస్కరేభ్యో నమః ।
అర్ఘ్యం సమర్పయామి । ఇతి ఋక్ శః । 21

∴ అథ తృతీయ చేస :-

ఓం హాం = ఓం స్వాహా । ఓం హ్రీం హీం హూం
హ్రీం హ్రీం హ్రీః ।

ఓం ఉద్యన్నద్య = ద్విషతే రథమ్ । హ్రీః హ్రీం హ్రీం
హూం హీం హ్రీం ఓం ।

ఓం హాం = ఓం స్వాహా । మిత్రరవిసూర్యభానుభగ
వూష హిరణ్యగర్భమరీచ్యాదిత్య సవిత్రీర్క భాస్క

రేభ్యో సమః । అర్ఘ్యం సమర్పయామి । ఏవ మేవ
త్రివారమ్ ।

(ఈ తృతీయకో మూడుపాద్య చేయవలెను.) 22-23-24

ఇతి చతుర్వింశతివారం అర్ఘ్యాణి అథవా సమస్కారాన్
కుర్యాత్

శ్లో॥ ఆదిత్యస్య సమస్కారాన్ యే కుర్వన్తి దినే దినే ।

జన్మాంతరసహస్రేషు దరిద్రం నోపజాయతే ॥

పునః పూజాదికం కృత్వా తామ్రపాత్రస్థతీర్థేన మార్జనం
ప్రాశనం చ కుర్యాత్ । మయా కృత చతుర్దశప్రణవగ్రథిత
మహామృత్యుంజయమంత్రసంపుటిత త్ర్యుచార్ఘ్యదానైః (సమ
స్కారైః) మిత్ర) రవి సూర్య భాను భగ పూష హిరణ్యగర్భ
మరీచ్యాదిత్య సవిత్రీర్క భాస్కరాః ప్రియంతామ్ । ఏత త్ఫలం
శ్రీద్వాదళాదిత్యార్పణ మస్తు । యజమానస్య శ్రీవ్రతేషు
అరోగ్యప్రాప్తి రస్తు ।

-: తీర్థస్వీకారమంత్రః :-

శ్లో॥ అకాలమృత్యుహరణం సర్వవ్యాధినివారణమ్ ।

సూర్యపాదోదకం దివ్యం జతరే ధారయా మ్యహమ్ ।

ఏవం కృత్వా ఆచార్యాదీన్ దక్షిణతాంబూల
వస్త్రాద్యై స్సంపూజ్య గోధూమ శర్కరామిశ్రితభక్ష్యాద్యై
స్సమారాధయేత్ ।

ఇతి శమ్ ॥

సూర్యనమస్కారస్తోత్రమ్.

'వాణిజ్యాద్ధీ భవేత్లాభమ్' అని సౌరధర్మోత్తరమున చెప్పబడినదిగాన క్రయవిక్రయవ్యాపారాభివృద్ధిద్వారా విశేషధనలాభము కలుగునను సూర్యపూజ, సూర్యనమస్కారములు చేయవలెను. మరియు ఈ గ్రంథమందలి మహాంక్షీపూజానహిత వణ్యహోమవిధానము నాచరించుచు శక్తి, అవకాశము లేవివారు వాణిజ్యాభివృద్ధితై ఈవిధానముగ సూర్యనమస్కారములను చేసుకొనవచ్చును. మరియు మహామృత్యుంజయసంపుటిత త్ర్యుచాకల్పాచరణఫలము ఈవిధానముగ సూర్యనమస్కారములు చేసిన ప్రాప్తించును. ఈనమస్కారశ్లోకములు వేదమంత్రగర్భితములు, శిశువత్పలప్రదము లనుటలో సంశయము లేదు.

—: సూర్యనమస్కారస్తోత్రవిధానమ్ :-

ఆచమ్య, దేశకాలా సంకీర్త్య, గోత్రనామాదీ నచ్చార్చ్య మమ కాయక వాచిక మానసిక కృత నమ స్తపాపక్షయార్థం, భర్వాఽభిజ్యాధిసమూలనివృత్తిద్వారా ఖీ పా తో గ్య దీప్తాయఃపాప్త్యర్థం చింతిత సకలమనోరథాఽవాప్త్యర్థం అముకవ్యాపారాభివృద్ధిద్వారా విశేషధనలాభపాప్తికామః సంజ్ఞాచాయాసమేత సూర్యనారాయణదేవతా ముద్దిశ్య త్రిత్యర్థం యథాశక్తి ప్రదక్షిణసమస్కారాన్ (అష్టప్రవా నాని) కరిష్యే ।

'గం' గణపతయే నమః, 'గుం' గురవే నమః, 'అం' అరుణాయ నమః ।

(ఈకింది ఒకశ్లోకమును పఠించుచు ఒక ప్రదక్షిణముచేసి 3 నమస్కారములను చేయవలెను. ఈ ప్రకారము స్తోత్రమును పూర్తిచేసి,

మరల ఒకశ్లోకమును వ్రుంచి “సంజ్ఞాధాయాసమేత శీర్ష సూర్యనారాయణ
పరబ్రహ్మణే నమః, ఇద మర్హ్యం సమర్పయామి” అనుచు ఒక అర్ఘ్యప్రదా
నము చేయుచు స్తోత్రమును పూర్తిచేసి, గోధుమనాకతో వండిన
గోక్షీరాన్నమునుగాని, కదళీద్రాక్షాదిఫలాదులనుగాని నివేదనచేయవలెను.)

∴ శ్రీ సూర్యనమస్కారస్తోత్రమ్ :-

(ఈశ్లోకములక్రింద వ్రహ్మణములుగ చూపబడిన మంత్రములను చదువ
వనవలయు లేదు.)

శ్లో॥ సూర్య ఆత్మాఽస్య జగతస్తస్థుష శ్చేతి వేదః ।

జగతా మాతృభూతాయ సూర్యాయ మహాసే నమః ॥

సంజ్ఞాధాయాసమేత శ్రీసూర్యనారాయణపరబ్రహ్మణే
నమః । సమస్కారాన్ సమర్పయామి । (ఏవమేవ సర్వత్ర)

(మం॥ సూర్యఆత్మా జగతస్తస్థుషశ్చ ॥ యజురారణ్యకే)

శ్లో॥ సూర్యాగ్న్యోన్యోన్యయోగేన సాయం ప్రాత ర్యథా
హుతిః ।

అగ్నిరూపాయ సూర్యాయ బ్రహ్మవర్చస్వినే నమః । ३

(మం॥ సూర్యశ్చ మామన్యశ్చ అగ్నిశ్చ మామన్యశ్చ ॥

నారాయణోపనిషత్)

శ్లో॥ ఆదిత్యో వై తేజ ఓజ ఇత్యాది శ్శుభిశాసనాత్ ।

ఓజసే సర్వభూతానాం సమ సూర్యార్యభ్యతేజసే ॥ ३

(మం॥ ఆదిత్యో వై తేజ ఓజో బలిమ్ ॥ నా॥ ఉప॥)

శ్లో॥ ఆదిత్య సత్య మాదిత్యః ఋక్సామయజురాత్మకః ।

బ్రాహ్మీపైమా త్రియీ విద్యా సత్యజ్ఞానాత్మనే నమః ।

(మం॥ ఆదిత్యసత్యమోమితి ॥ యజుర్బ్రాహ్మణే)

శ్లో॥ హిరణ్మయోఽంతరాదిత్యే సయశ్చాయ మితి శ్రుతేః ।
ఆత్మాఽంతరాశ్మరూపాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ 5
(మం॥ య ఏదోఽంతరాదిత్యే హిరణ్మయః సయశ్చాయం
పురుషః వా॥ ఉ॥)

శ్లో॥ కచ్చక్షురితి వేదేవ చక్షు స్సూర్య ఇతి శ్రుతేః ।
చక్షురింద్రియనాథాయ చక్షుషే జగతాం నమః ॥ 6
(మం॥ కచ్చక్షుర్దేవహితమ్ ॥ యజురావణ్యకే)

శ్లో॥ రశ్మిభి ర్భూభి రాదిత్యే స్తవత్యైష దివాకరః ।
తాభిర్వర్షతి వర్షస్య స్తస్మై వృష్టిశ్రేణే నమః ॥ 7
(మం॥ యాభి రాదిత్యే స్తవతి రశ్మిభిస్తాభిః పర్వన్యో వర్షతి ॥
వా॥ ఉ॥)

శ్లో॥ అదితే ర్గర్భతోమాయ ఉదగా స్మహతోఽర్థవాత్ ।
రవయే లోహితాక్షాయ నమస్తస్మై విపశ్చితే ॥ 8
(మం॥ య ఉదగాస్మహతోఽర్థవాత్ ॥ య॥ అ॥)

శ్లో॥ సర్వేషామపి భూతానాం ప్రాణా నాదాయ భాస్కరః ।
ఉద్యోత్స్వస్తమయం యాతి తస్మై ప్రాణకృతే నమః ॥ 9
(మం॥ ఉద్యస్తమస్తయస్తమాదిత్యమభిధ్యాయన్ ॥ వా॥ ఉ॥)

శ్లో॥ హంసశ్శుచిష దిత్యాది శ్రుతే ర్హంసాత్మరూపిణే ।
స మారుతాయ బృహతే తస్మై వ్యోమవదే నమః ॥ 10
(మం॥ హగంసశ్శుచిషద్యమరంతరిక్షనత్ ॥ వా॥ ఉ॥)

శ్లో॥ ఘృణి స్సూరియ ఆదిత్య ఇత్యష్టాక్షరమంత్రితః ।
సూర్యాయాదిత్యరూపాయ ఘృణయే జ్యోతిషే నమః ॥
(మం॥ ఘృణిస్సూర్య ఆదిత్యో న ప్రథావత్యక్షరమ్ ॥ వా॥ ఉ॥)

శ్లో॥ విశ్వనేత్ర మహాబాహూ విశ్వ మాభాసి రోచనం ।
 సమస్తస్మై తరణయే తస్మై జ్యోతిష్కృతే సమః ॥ 12
 (మం॥ తరణిర్విశ్వదర్శతో జ్యోతిరసి సూర్య ॥ య॥ సం॥)

∴ ప్రార్థనసమస్కారః :-

శ్లో॥ వసూనా మపి రుద్రాణా మాదిత్యానాం తమిశ్వరః ।
 సమస్కూర్యాయ భూతానాం ప్రత్యక్షాయ సమోసమః॥
 (మం॥ వసూనాగం రుద్రాణాం ॥ య॥ సం॥)

శ్లో॥ ఇతి యః పృణమే ద్భానుం ప్రత్యక్షపరదై వతం ।
 సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా సర్వేష్టార్థా సవాప్నుయాత్ ॥
 'దివాకర సమస్తభ్య'మితి ద్వాపశ పృసన్నార్హణి దద్యాదితి ।
 ఇతి వారపురాణే వేదమంత్రగర్భిత సూర్య
 నారాయణస్తోత్రం స పూర్ణం ।

∴ సూర్యసమస్కారఫలశ్రుతిః :-

పారధర్మోత్తరే :-

శ్లో॥ రవివారే వసుస్కూర్యా ద్భాస్కరం భువనేశ్వరం ।
 ఆరోగ్యం ప్రాప్నుయా జ్ఞంతుః పీడితోపి మహాగదైః ॥
 అరుణోదయవేళాయా మాదివారే దివాకరమ్ ।
 యావత్తీవం ప్రవశ్యతి చక్షుష్మంతో భవంతిహి ॥
 పుత్యార్థీ ప్రాప్నుయా త్పుత్యం ధనార్థీ ప్రాప్నుయాన్నిధిం ।
 విద్యార్థీ లభతే జ్ఞానం భోగార్థీ ప్రాప్నుయాత్పుటం ॥
 వాణిజ్యార్థీ భవే లాభం కృష్యార్థీ ధన్య మాప్నుయాత్ ॥

తా :- లోకేశ్వరుడైన సూర్యదేవునికి నమస్కారములు చేసిన మెదల గొప్పభయంకరవ్యాధులు నశించి, పరిపూర్ణారోగ్యము కలుగును. ప్రతి అదివారము యావజ్జీవము అరు జో ద య న మ యం లో సూర్యనారాయణమూర్తివారిని ఎవరు దర్శింతురో వారికి జీవితము నేత్రవ్యాధులు పొడసూపవు. పుత్రులు, ధనము, విద్య, సుఖము, వాణిజ్యలాభము, కృషియం దనుకూలము మొదలగు నభీష్టార్థము లను పొందుదురు; సంశయములేదు. సూర్యుడు ప్రకృత్యక్షదైవము.

సూర్యవర్చా ఉవాచ :-

శ్లో॥ మూర్ధన్య స్నామధిః తైస్తు ప్రణమే ద్యువి భాస్కరం ।
యేషాం పతనమాత్రేణ సర్వసాపక్షయో భవేత్ ॥

1

మూర్ధన్యా సువాచ :-

శ్లో॥ ప్రత్యహం భక్తియోగేన రవివారే విశేషతః ।

సంపూజ్య విధివ ద్వాసం ప్రణమే చ్చ ముహూ ర్ముహూః ॥

2

అభిషేకా ద్యథా శంఖ రుద్రంకారా ద్యథా హరిః ।

నివేదనా ద్గణాద్యక్షో దేవాశ్చ హవిరాదిభిః ॥

3

కవ్యేష పితరో యద్య త్తర్పణేన మహర్షయః ।

స్తోత్రస్పాతా ద్యథా శక్తి రాచార్య స్సేవయా యథా ॥

4

యథైవ తపసా ధర్మ పుణ్యేనైవ యథావిధిః ।

అత్యేనైవ యథాఽగ్ని స్తు ఋత్వి గ్దక్షిణయా యథా ॥

5

నమస్కారా త్తథా ప్రీతా శ్యాదిత్యః కర్మదైవతం ।

పూజయా ఉపచారాణాం సంభారాణా మథాఽపి వా ॥

6

లోపేపి ప్రియతే భాను ర్నమస్కారై స్తు కేవలం ।

తస్మి త్పుర్యార్చనే కుర్యా న్నమస్కారా వ్యవేశతః ॥

7

భా :- సూర్యవర్చసుడు పలికెను. హే! మూర్ఖస్వన్ : ఏ నామములచే సూర్యసమస్కారములను చేయవలెను? ఏవి పఠించిన నమస్తపాపములు నశించును? అని యడిగివ సూర్యవర్చసునితో మూర్ఖస్వ దిట్లు చెప్పించువాడు. ప్రతిదినమందును, లేక ప్రతి అదివారమునందును భక్తితో సూర్యదేవుని నారాధించి మాటి మాటికి నమస్కరించవలెను. అభిషేకముచే శివుడు, అలంకారముచే విష్ణువు, నివేదనచే గణపతి, హవిర్భాగములచే దేవతలు, కన్యముచే పితరులు, తర్పణముచే ఋషులు, స్తోత్రపఠనముచే దేవి, సేవచే గరువు, తపస్సుచే ధర్మము, సత్యముచే బ్రహ్మ, అజ్ఞముచే అగ్ని, దక్షిణచే ఋత్విజాడు సంహోషించునట్లు నమస్కారములచే సూర్యదేవుడు సంప్రేతుడగును. పూజోపచారసంభారాదుల లోపము జరిగినను శేవలము నమస్కారములచేత సూర్యుడు సంహోషించును. కాన సూర్యార్చనా సూర్య సమస్కారసూర్యార్ఘ్యదానముల నాచరించవలెను. తొలుత ఆరోగ్యముండుట చాల ముఖ్యము.

ఏకభుక్త శనివార వేంకిటేశ్వరవ్రతము.

ఋగ్వేదమున చెప్పబడిన కొన్నిమంత్రముల ననుసరించి వేద కాలములో వికటగిరి (వరాహగిరి)పై శ్రీపీఠ మున్నట్లు రూఢి యగుచున్నది.

కాని భవిష్యోత్తరపురాణమున చెప్పబడిన కొన్నిశ్లోకముల ననుసరించి రానురాను పురాణకాలమునాటికి వికటగిరి శేషాచలముగను, శ్రీ పీఠాధిష్ఠానదేవతయైన బాలాత్రిపురసుందరీదేవి 'బాలాజీ' యనుపేరున పరిసిద్ధియైనట్లు తెలియుచున్నది.

మరియు సుబ్రహ్మణ్యస్వామియు, శ్రీమహావిష్ణువు ఇరువురు ఒకేముఖముతో వేంకిటేశ్వరస్వామి యనుపేరుతో శేషాద్రియం దవత